

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. 1. Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

- Βρέ κατεργάρη, κ' ἐσὺ ἐδῶ ;
 — 'Ε, τί νὰ κάμουμε, λίγο νὰ ξανασάνω.
 — Καλὰ, καλὰ· καὶ πῶς σοῦ φαίνεται τὸ Παρίσι ;
 — Πολυκοσμία· χάνεται κἀνεὶς ἐδῶ μέσα.
 — Ἀμ' χάνουμ' ἐγώ, κακομοίρη.
 — Τὸ βλέπω.
 — Καὶ ὅλο τὸ τσοῦρμὸ αὐτὸ ποῦ σέρνεις κατόπι σου δικό σου εἶναι ; Ὁ Νῶε μὲ τὴν κιβωτό του !
 — 'Ε, τί νὰ γίνῃ, ὁ θεὸς μᾶς τᾶδωκε.
 — Τὸν ἔχεις, τὸν ἔχεις ;
 — Ὅ,τι βγάλαμε ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου μας. Μὰ . . . καὶ σὺ δὲν πᾶς παρακάτω.
 — Διάβωλε ! Τόσα χρόνια· θᾶταν νόστιμο νᾶμνησκα καὶ φτωχός. 'Εκαμες ἐσὺ τὸ ἑκατομμύριο, ὅχι . . .
 — 'Ελα δὲ, νὰ μὴν ἔκαμα δισεκατομμύριο. Δανείσθηκα κ' ἤλθα σ' τὸ Παρίσι.
 — Τὸ πιστεύω· μήπως δὲν εἶναι παρὰς καὶ τὰ δάνεια ;
 — 'Ενας συμβιβασμός· τὰ κάμνει τὴν καλλιτέραν ἐπιχείρησιν.
 — Καὶ κατὶ μόνος ;
 — 'Ε ! μὰ τὸ Παρίσι θέλει μοναξιά . . . καταλαβαίνεις ;
 — Αὐτὰ ἔχετε σεῖς· γλέντι καὶ παρᾶ.
 — 'Ενας καὶ σοῦ λείπει.
 — Καὶ πῶς τὰ βλέπετε τὰ πράγματα ;
 — Ὡς τὴν ὥρα, πάνε περίφημα.
 — Ναί, μὰ καὶ ν' ἀφίῃ κἀνεις τῆς δουλειᾶς του σὲ ἄλλους, πάντα ὅσο νὰ πῆς ξένοι εἶναι.
 — Τί λὲς νὰ μᾶς σιγουρίσουν καλὰ ;
 — Εἴρω κ' ἐγώ ;
 — Πάλι καμμιὰ δούλεψι θὰ μοῦ σχεδιάζῃς.
 — Πᾶ, πᾶ, πᾶ, λέγω τὴν ιδέα μου.
 — Νὰ σὲ πῶ ; Νὰ φοβᾶσαι ἐσὺ ἐμένα ὅταν μνησῶ μὸνᾶχος κ' ἐγώ ἐσένα, ὅταν σ' ἀφίῃ ἐπιστάτην σ' τὰ κτήματα.
 — Τί ἔχεις νὰ πῆς τίποτε γιὰ τὴν τιμιότητά μου ;

— Βρέ αὐτὸ ποῦ σοῦ λέγω· μὰ ὅταν λείπουμε κ' οἱ δυὼ, ἀφίῃμε πίσω μας ἀσφάλεια.

— Ὅπως ξέρεις· ἐγὼ ὅμως θὰ γυρίσω πίσω καὶ ξέρετο.

— Ἀμ ! θᾶλλω κατόπι σου κ' ἐννοιά σου.

— Γιὰ σου, λοιπόν.

— Σ' τὸ καλό.

Καλιδάν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Νέοι χημικοὶ ἀνέτειλαν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν τῆς Ἑλλάδος ὀρίζοντα, οἱ δημοτικοὶ Σύμβουλοι Μιχαὴλ Χ. Ἰωάννου καὶ Βρυζάκης.

Διὰ τῆς μεγάλης ἐπιστημονικῆς αὐθεντίας ἣν ἔχουν τὰ ὀνόματά των κατόρθωσαν νὰ καθησυχάσουν τὸ δημόσιον περὶ τῶν ὑποψιῶν ἃς συνέλαβε καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς χημικὰς οὐσίας τοῦ νέου νεροῦ τοῦ Κεφαλαρίου, διότι εἶναι, λέγουν, διαυγέστατον.

Τώρα ἂν ὅλοι οἱ ἄλλοι χημικοὶ λέγουν, ὅτι καὶ τὸ διαυγέστερον ὕδωρ ὀλίγον ἡρεμοῦν ἢ διηθούμενον ἀφίῃ ὑποστάθμην ἀκαθαρσιῶν, οἱ συνήγοροι τοῦ Κεφαλαρίου τὸ ἀρνούνται ἀπλούςτατα, καὶ ἂν δὲν τοὺς πιστεύετε, καταφεύγουν εἰς ὅ,τι ἔκαμνεν ἱεροκῆρξ τις ἅμα τὰ ἔφερνε στενὰ μὲ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀκροατηρίου του.

— Σᾶς δίδω, ἔλεγε, τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ὅτι σᾶς λέγω ἀλήθειαι· δὲν πειράζει ἂν δὲν τῆς καταλαμβάνετε.

Ὁ βουλευτὴς Τήνου κ. Μαυρομαρᾶς ἐν τῷ ἐπικηδείῳ λόγῳ ἀνεκάλυψεν ὅτι «ἡ Ἑλλὰς διέψευσε τοὺς νόμους τῆς φύσεως».

Πιστεύομεν ὅτι μεταξὺ πολλῶν ἄλλων φυσικῶν νόμων, τοὺς ὁποίους κατὰ τὸν σοφὸν Τηνιᾶκὸν ἡ Ἑλλὰς διέψευσε, θὰ εἶναι καὶ ὁ τοῦ ἀδιαχωρήτου, καθ' ὃν δύο ἢ περισσό-